

Erstatning, selv om Dyrene ikke ere angrebne. Men naar det offentlige skrider ind, og navnlig i Tilfælde, hvor man kan sætte en Dyrlæge ind paa en Mand, som konstaterer, at de og de Resultater er han kommen til, der er det, jeg har nogle Betænkkeligheder ved, ligesom det ærede Medlem, der havde Ordet før mig, havde Betænkkeligheder ved de store Mulkter. Det er den Slags Ting, som jeg beder om maa blive grundig undersøgt. Jeg skal ikke være med til at lægge den mindste Hindring i Vejen for, at man tager Sikkerhedsbestemmelser i Loven lige over for enhver Kæltring, havde jeg nær sagt. Det er ikke min Mening, at man skal have Lov til paa nogen Maade at gøre sig Fordele i Sager af den Natur. Derimod ønsker jeg Lovforslaget saaledes, at en Mand, der er saa uheldig — jeg talder det nemlig et Uheld — at saa sin Besætning i større eller mindre Grad angrebet af smittomme Sygdomme, kan være i nogenlunde Grad betrygget mod at svækkes betydelig i sin Virksomhed, for ikke at sige blive ruineret. Det var kun det, jeg ønskede at sige, og dermed haaber jeg, at den ærede Minister nogenlunde vil være tilfreds.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Nær) meget ønskede denne Lov gennemført, men det ærede Medlem maa vide, at der er stor Forskel paa det foreliggende Lovforslag og det, der tidligere har foreligget, og jeg har i hvert Tilfælde ikke truffet nogen, der ønskede det tidligere Forslag gennemført, enten de saa hørte til den ene eller den anden politiske Afstigning. Det nu foreliggende Lovforslag afviger betydelig fra det tidligere i det vigtigste Spørgsmaal, angaaende Tuberkulosen. De strenge Bestemmelser, ifølge hvilke Veterinærpolitiet greb ind, ere nemlig tagne ud af Lovforslaget. Jeg har stillet mine Spørgsmaal til Ministeren for at flare, om Bestemmelserne ikke kunne omgaaes saaledes, at man desuagtet faar med Veterinærpolitiet at gøre med Hensyn til positive Bestemmelser. Jeg er enig med den ærede Minister i, at i det Tilfælde, der findes i § 10 C. a.: „Dyr, der i kendselig Grad lide af Tuberkulose m. v.“ ligesom i det, der er anført under b., er det Ejeren, der stønner, men hvad er det saa, der staar i c. og i den efterfølgende § 11, det har jeg ikke faaet fyldestgørende Svar paa. I c. staar: „ikke at sælge Mælken af Kør, der lide af Overtuberkulose“, selv om det er Ejeren ubekendt, skal han dog have Mulk, det

er utvivlsomt, det haaber jeg, at den ærede Minister vil give mig Medhold i. Bestemmelserne under a. og b., mener jeg, kunne gøres illusoriske ved Bestemmelserne i § 11, idet Amtmanden kan lade Forholdene undersøge, naar han mener, at der er Fare for Smittens Udbredelse, og Tuberkulosen vil man dog vel indrømme er smittefarlig og meget let til at smitte. Og naar han saa lader Forholdene undersøge i et vist Distrikt af en Dyrlæge, og denne konstaterer, at Dyret har Tuberkulose, saa maa Ejeren vistnok rette sig efter denne Undersøgelse og ikke efter sit eget Støn, thi Forholdet vil jo blive, som i de to Eksempler, Ministeren fremkom med, og som jeg gav Anledning til. Naar en Creaturejer tager paa Marked med en Ko, og Dyrlægen da møder ham og siger: Denne Ko maa du trække bort med, den er tuberkulos — saa siger Ministeren, at han maa trække hjem med Koen, men han vil ikke ifalde Straf, han kan ikke saa nogen Bøde. Det er muligt, men jeg er ikke sikker paa, at Domstolene ville opfatte det saaledes, og den højtærede Minister er vist heller ikke sikker paa det i alle Tilfælde. . . . (I den rigsgministeren [Singerløv]: Jo, naar han er i god Tro). Ja, lad os saa gaa ud fra det, men saa kommer Manden hjem med den Ko, og saa trækker han den til et andet Marked den næste Dag; saa er jeg sikker paa, at han vil ifalde Bødestraf. Saa er det imidlertid ikke Manden, der stønner, men det er Dyrlægen; det kan man ikke komme bort fra, at det i de fleste Tilfælde vil blive Dyrlægen, der kommer til at stønne. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 16 fik jeg ikke andet Svar fra den ærede Minister, end at det kom an paa, om der blev grebet ind fra det offentliges Side. Ja, det er vel muligt, at det vil bero derpaa. Men hvis det bliver henstillet fra det offentliges Side, fra Veterinærpolitiet, til vedkommende Creaturejer, som har en tuberkulos Besætning, at gøre dette eller hint — blot en Henstilling — kan han saa efter andet Punktum i § 16 saa dette erstattet eller ikke? Der er ikke i dette Punktum udtalt noget bestemt, om han kan eller ikke.

Judenrigsministeren (Singerløv): Det forekommer mig, at det ærede Medlem gaar ud fra noget forkerte Forudsætninger. Tuberkulosen staar jo under de mildere smittomme Sygdomme, og jeg tror, det er galt at forudsætte, at Bestemmelserne i §§ 11 og 16 uden videre skulle komme til Anvendelse paa Tuberkulosen, og at Amtmanden i den Anledning skulde saa i Sinde, paa Grund af Fare for Smittet, at lade anstille en saadan